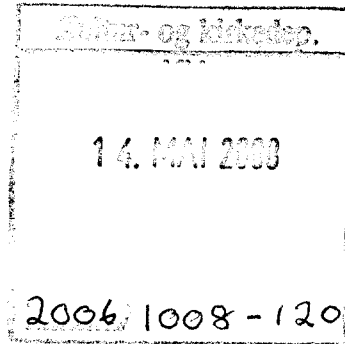

Det kongelige kultur- og kirkedepartement
Kulturavdelingen
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Norsk
Kulturminne
fond

Deres ref.: 2006/01008 KU/KU2
CHA:mmt

Vår ref.:

80820/321

10.01.2007

Oppfølging av UNESCOs konvensjon om immateriell kulturarv

Det vises til Deres brev av 25.03.2008.

Generelt er det grunn til å uttrykke stor tilfredshet når også den immaterielle delen av kultur/kulturminnearven blir underlagt internasjonal oppmerksomhet og ansvar gjennom en konvensjon. Den er ment å fungere som et supplement til UNESCOs verdensarvkonvensjonen for vern av verdens kultur og naturarv (1972). Supplementet utfyller denne konvensjonen, og en oppfølgingen bør ta utgangspunkt i denne funksjon.

Ad departementets spørsmålliste:

1. Ved oppstart bør implementeringen starte med fokus på de verdensarvobjekter/områder som allerede står på verdensarvlisten, dernest de få som står på den tentative listen. Det vil styrke tidligere arbeid, og det vil kunne gi større effekt å koble seg til kjente områder. Som i arbeidet med de fysiske objektene/områdene vil det være nødvendig å begrense seg.
2. De fagdirektoratene som fra før har erfaring med oppfølging av verdensarv arbeid, Riksantikvaren (RA) og Direktoratet for naturforvaltning (DN), bør få et særlig ansvar for samordning der andre relevante fagansvarlige kulturorgan på samme nivå uten slik erfaring inviteres til samarbeid.
3. Begrepet arv henviser særlig til noe som har vært, det betyr at fokus mht immateriell kulturarv bør konsenteres om tradisjonell kulturarv, det være seg kunnskaper, holdninger og praksis som gjelder natur og naturbruk, tradisjoner mht handverk, skikker, ritualer, høytid, musikk, dans, overleveringer og språk.
4. Detaljeringsnivået må være på en nivå som er overkommelig/operativt.

Som innen UNESCOs konvensjon om kulturminner og natur (1972) vil også UNESCOs nye konvensjon om immateriell kulturarv (2003) berøre både kulturhistoriske og naturhistoriske forhold. En tredje internasjonal konvensjon, Biodiversitetskonvensjonen 1992, omfatter alt levende liv, også husdyrene og mennesket. Denne konvensjon omfatter også de immaterielle rettigheter som gjelder det biologiske mangfold. Kulturlandskap er et resultat av menneskers fysiske drift, redskaper, kunnskaper og tradisjoner over tid. Det er et nært forhold mellom kulturbiologien i form av husdyrrasene og immateriell kulturarv, i en rekke tilfeller gjelder det samme ville dyr og kulturen. Et spesielt symbol på dette er knyttet til Veganøyan verdensarvområde der tradisjonene omkring dunvær, ærfugldrift og edderdun ennå lever. I Røros verdensarvsted er Røroskua (sidet trønderfe) et levende symbol på bergmannens nødtørftige jordbruk. Rørospolsen utgjør dertil et immaterielt symbol på verdiene i verdensarvstedet Røros.

Norsk Kulturminnefond mottar en rekke søknader om restaurering av fysiske kulturminner, også i Verdensarvområder. Mange av disse søknader har direkte eller indirekte kobling til immateriell kulturarv. I flere prosjekter har det direkte innflytelse på prioriteringen. For tiden har Kulturminnefondets styre følgende satsningsområder: kystkultur, by og tettsted samt landbrukets kulturminner og kulturmiljø. Alle tema med rikelig av immateriell kulturarv og naturforståelse.

Vennlig hilsen

Björg Wallevik, sign
Styreleder

Jon Suul
Daglig leder

Kopi:

Miljøverndepartementet, Kulturminneavdelingen, PB 8013 Dep, 0030 Oslo

Miljøverndepartementet, Naturvernavdelingen, PB 8013 Dep, 0030 Oslo

Riksantikvaren, PB 8196, 0034 Oslo

Direktoratet for naturforvaltning, 7485 Trondheim